

skab. Det er altsaa Justitsministerens Opfattelse, og jeg kunde i den Anledning have Lyst til at spørge Ministeren, om han har en tilsvarende Opfattelse, hvor det drejer sig om Manden, om han, naar en Mand tillader sig et kønsligt Forhold udenfor Ægteskab med en Kvinde, ogsaa regner det for en Skam. Det forekommer mig, at Mandens og Kvindens Ansvar i et Forhold som dette er omtrent det samme. Jeg vilde med det samme benytte Lejligheden til at understrege det, som jeg ytrede før, at en Kvinde, som kun indgaar Ægteskab af rene Fornuftgrunde, af Pengehensyn, ikke faar det gode Selskab imod sig, men i Virkeligheden moralsk set efter Sædelighedens Love krænker disse i højere Grad end den Kvinde, der foretrækker et frit Forhold efter personligt Ansvar.

Justitsministeren (Alberti): Til det ærede Medlems Spørgsmaal skal jeg svare, at efter min Opfattelse er der meget stor Forskel paa Kvindens og Mandens Kønsære.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 13de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Meyer: Det vilde naturligvis aldrig være faldet mig ind for Moros Skyld at insinuere noget som helst om en æret Kollega her i Tinget med Hensyn til det foreliggende Spørgsmaal. Naar jeg før fremdrog de to Navne, var det kun for at belyse selve Sagen, men jeg tror ikke, den ærede Minister har gjort Genæld mod mig, jeg tror, at han har mere direkte lagt noget ind i sine Ord. Det gør for øvrigt intet. Hvis Insinuationen ramte, vilde jeg nemlig sige: Jeg taler altsaa med saa megen mere Ret om denne Sag, der vedrører mig personlig. Det vilde jeg ikke undse mig for. Men sligt kommer jo ikke Tinget ved, det er et personligt Forhold, der ikke vedrører Folketinget.

Jeg forstod ikke rigtig, hvad den højtærede Justitsminister sagde, at man nu kan faa et Barn døbt med Faderens Navn, naar Barnet er født udenfor Ægteskab. Der er gjort Forsøg derpaa. Jeg ved et Tilfælde, hvor en Præst har nægtet det

under Henvisning til, at Lovgivningen ikke tillod Barnet at faa Faderens Navn. I det Tilfælde Faderen er gift, og Moderen ikke er gift, maa jeg spørge, hvorledes Præstens Forklaring kan samstemme med Justitsministerens Udtalelse.

Justitsministeren (Alberti): Naar det ærede Medlem vil forevise mig de paagældende Dokumenter, skal jeg gerne besvare hans Spørgsmaal.

Hyad det andet Punkt angaar, maa jeg sige, af jeg føler mig forvissat om, at baade de, der have hørt denne Ordveksling, og de, der læse Rigsdagstidenden, ville erkende, at det ærede Medlem fra mig kun har faaet Svar paa Tiltale.

Formanden: Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Sabroe: Den Opfattelse, som den ærede Justitsminister tilkendegav i sit Svar til mig, vil gennemført i sin Konsekvens sige, at for Manden er alt tilladt, men hvis en Kvinde blot en eneste Gang i sit Liv har indladt sig i et Forhold, der har medført hendes Svangerskab, er hun en falden Kvinde. Den Opfattelse deler jeg ikke. Den Kvinde, der indlader sig i et Forhold med en Mand, fordi hun elsker ham og kun staar i Forhold til denne ene Mand, er efter min Opfattelse maaske slet ikke dadelværdig, under alle Omstændigheder kan hun ikke rammes af Dadel saaledes, som den Mand kan rammes, der ikke betænker sig paa at indlade sig ikke med en, men med ti, ja, tyve Kvinder.

Formanden: Folketingsmanden for Københavns 13de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Meyer: Det gør mig unægtelig ondt, at den ærede Justitsminister, der ellers er en stor Spøgefugl, ikke har forstaaet en spøgefuld Bemærkning. Jeg har aldrig vidst, at den ærede Minister, naar der fremkom en eller anden Ytring her i Tinget, der var rent billedlig illustrerende, men ikke havde nogen personlig Brød, blev fornærmet. Jeg har i alt Fald ikke haft til Hensigt at fornærme. Ikke paa noget